

Hej,

Milton heter numera Sture. Det passar honom perfekt, för han är en man ut i klopsens...

Första dagarna hos mig var han lite skrajsen, flera gånger fick jag leta efter honom och hittade honom varje gång under min madrass. Där ligger han nästan aldrig numer. Nu ligger han mer på min huvudkudde med mig bredvid kudden. Jättesnäll och tillgiven mot alla som tittar på honom. Bäst är när kammen kommer fram- det älskar han. Det finns inte en kroppsdel jag inte får kamma. Någon utekatt är han inte och har inte varit heller.

Han får gå ut när han vill, då går han över till grannkatten, en stilig Perserhona. För henne sjunger han långa och vackra serenader. Men väldigt snart vill han in igen. En gång gick han ut på gårdet och kom in och var lite kladdig under tassarna. Inte skönt... Det gör han inte om hihihi... En större, trevligare, pratgladare och roligare katt har jag aldrig träffat, och då har jag ändå levt med katt i hela mitt liv. Ja, det skulle kanske vara Sudden jag hade som liten. Honom fick vi (inte) klä i dockkläder och lägga i dockvagnen, sen gick vi långa promenader med honom i vagnen...

Glad att Ni finns på Fiahemmet, Sture hälsar o Tackar för tiden hos er.

Mvh Eva